

عنوان مقاله:

اثر هیدروپرایمینگ و اسموپرایمینگ بر درصد و سرعت جوانه زنی ژنوتیپ های چغندر قند (Beta vulgaris L) تحت تنش شوری

محل انتشار:

دومین همایش ملی علوم و تکنولوژی بذر (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

رها السادات علوی - دانشجوی کارشناسی ارشد زراعت دانشگاه شهید چمران اهواز

حبیب اله روشنفکر - عضو هیئت علمی گروه زراعت دانشگاه شهید چمران اهواز

پیمان حسینی - عضو هیئت علمی گروه زراعت دانشگاه شهید چمران اهواز

موسی مسکر باشی - عضو هیئت علمی گروه زراعت دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

جوانه زنی و استقرار مطلوب گیاه یکی از مهمترین مشکلات کشاورزان در مناطق خشک و نیمه خشک می باشد. پیش تیمار بذر به عنوان یک راهکار جهت افزایش استقرار گیاه به ویژه در شرایط نامطلوب مطرح است. به منظور ارزیابی اثرات اسموپرایمینگ و هیدروپرایمینگ بر درصد و سرعت جوانه زنی بذور ژنوتیپ های چغندر قند تنش شوری آزمایشی در سال 1390 در آزمایشگاه تکنولوژی بذر در دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید چمران اهواز انجام شد. نوع این آزمایش فاکتوریل در قالب طرح کامل تصادفی با 3 تکرار بود. فاکتور او شامل 3 ژنوتیپ چغندر قند (جلگه IC و BR1) و فاکتور دوم شامل 5 تیمار پرایمینگ شامل نیترات پتاسیم 0/5 درصد، نیترات پتاسیم 1 درصد، نیترات پتاسیم 2 درصد، هیدروپرایمینگ و شاهد (بدون پرایمینگ) و فاکتور سوم شامل سطوح شوری 100 و 200 میلی مولار بود. نتایج نشان داد که با افزایش سطح شوری، هر سه رقم درصد جوانه زنی کم تری نشان دادند. در هر دو سطح شوری، رقم BR1 نسبت به ارقام دیگر درصد و سرعت جوانه زنی بیشتری در پی داشت. اسموپرایمینگ با نیترات پتاسیم 1% در سطح شوری 100 میلی مولار و هیدروپرایمینگ در سطح شوری بالاتر (200 میلی مولار) نسبت به شاهد و دیگر تیمارهای پرایمینگ بیشترین درصد و سرعت جوانه زنی را در پی داشتند.

کلمات کلیدی:

اسمو پرایمینگ، چغندر قند، درصد جوانه زنی، سرعت جوانه زنی، هیدروپرایمینگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/185616>

